Ч. 223. Четвер 17 (4) жовтня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Стан здоровля Цісаря. — До ситуациї. — Угодові справи. — Справа виборчої реформи на Угорщинї.

„Korresp. Wilhelm“ доносить: Цїсар був передвчера по полудни і вчерашної ночи цїлком вільний від горячки. Вчера перед полуднем прийшло легке підвисшене теплоти, однако ще за дня уступило. Прибічний лїкар др. Керцль і проф. Найсер сконстатували при вечірній візитї, що теплота тїла цїлком нормальна 36·6°. Також стан сил Монарха був дуже вдоволяючий, а нежит від оногди не розширив ся. О годинї 3 по полудни Монарх з апетитом з'їв обід. Супротив всїх тих познак лїкарі мають надію, що полїпшене буде тревале.

„Korresp. Wilhelm“ довідує ся від одної личности з окруженя Цїсаря, що підвисшене теплоти, яке замічено вчера перед полуднем, не можна уважати непокоячою познакою. Доки інфлюенца зовсїм не уступить, такі легкі прояви горячки будуть імовірно виступати частїйше, не даючи причини до занепокоєня. Яко добрий знак в ходї недуги треба піднести добрий стан сил і нормальну діяльність серця. Знаменною що до великаньскої сили до працї Монарха єсть та обставина, що вчерашна авдиенция директора канцеляриї Шісля, котра дотикала справи угодового закона і тревала майже дві години. — О годинї 8 рано прибув до замку в Шенбрунї архикнязь Франц Сальватор, котрому др. Керцль представив подрібно стан здоровля Цїсаря. — Як кождого дня, так і вчера прийшли телєґрами з запитанями о здоровле Цїсаря від цїсаря Вільгельма II., анґлїйского короля Едварда і короля італїяньского.

Вчера по полудни приймив на авдиенциї п. Президент мінїстрів бар. Бек президию польского Кола, а іменно пп. Абрагамовича, Ґломбиньского і Дулембу. П. Президент мінїстрів порушив в розмові головні постанови угоди з Угорщиною і представив проґраму найблизших парляментарних праць. Подані поясненя мають бути задержані в найбільшій тайнї.

Вчера рано Цїсар в письменнїй дорозї удїлив передвступної санкциї угодовим предложеням, о чім повідомлено обох президентів мінїстрів. Так отже оба правительства предложать нинї парляментам угодові справи. Нинїшне засїдане австрийскої палати послів розпічне ся вже о год. 10 рано т. є. о годину вчаснїйше як звичайно, а то з огляду на те, що засїданя угорского сойму розпочинають ся все о год. 10 рано і оба правительства в однім і тім самім часї будуть давати правительствам поясненя о угодових переговорах. Слїдуюче засїдане палати послів має відбути ся аж ві второк, аби дати послам час розглянути ся в угодових предложенях. — Вчера в палатї парляменту було дуже богато послів. — Рано зібрав ся комітет 9 нїмецких сторонництв. На тім засїданю були присутні також і мінїстри др. Дершатта і др. Праде. Предметом нарад було тїснїйше сполучене всїх нїмецких сторонництв. Порушено також гадку, аби рішене в важнїйших справах западало на повних зборах всїх нїмецких вольнодумних послів. — Вчера відбули також засїданя клюби ческий, руский, социяльно-демократичний і союз народно-нїмецкий.

Як зачувати, угорске правительство при предложеню нинї угодових законів заявить, що ухвалене всїх угодових законів уважає квестиєю кабінетною і довіря. В будапештеньских кругах пересьвідчені, що також і австрийске правительство буде тої самої гадки. З тої вісти виходить, що донесеня, мов би мінїстер Кошут зобовязав ся переперти угодові предложеня в своїм сторонництві, правдиві. — Як доносять з Праги, бар. Бек в дотеперішних конференциях з провідниками ріжних сторонництв заявив рішучо, що правительство не гадає робити нїяких уступок за ухвалене угодових предложень, бо уважає угоду найважнїй-

---

Недужі.

(З француского — Ґі де Мопассана).

Падав дощ. Помимо того я полював по нормандскій рівнинї, по мокрих полях, а до моїх ніг приліпляли ся великі клаптї болота. Від часу до часу майже зпід ніг вивирала ся в гору наполохана куропатва. Мій вистріл, заглушуваний шумом грубого дощу, лунав ще голоснїйше від тріскоту ботога і сіра птиця з закровавленим пірем падала на землю. Менї було сумно аж до сльоз, я готов був плакати, як хмари, що проливали тепер сльози на сьвіт і на мене. Смуток захоплював мене до глубини серця, я чув страшну утому, ледве-ледве переставляв ноги, що облипли товстою верствою глини. Я вже задумував вертати до дому, та побачив їдучий межею візок лїкаря.

Помальований на чорно, критий візок і темно-гнїдий кінь, котрий рівним кроком тягнув віз по тяжкій дорозї, видали ся менї на понурім тлї осїнної непогоди віщунами вічно блукаючої по містах і по селах безпощадної смерти. Візок зупинив ся, а лїкар висунувши ся наперед, голосно покликав мене.

Я зблизив ся і привитав ся з ним.

— Чи не хочете помочи менї оглянути хору на обкладки? Я сам один, а єї треба буде підтримати, коли буду припікати горло.

— Добре — згодив ся я і сїв до повоза.

Він зачав менї розказувати. Страшна недуга, що так безпощадно убивала людий, впала й на загороду убогої родини Мартіне. Отець і син умерли з початком тиждня, а тепер умирали мати і донька. Доглядаюча їх доси сусїдка, почувши ся трохи нездоровою, налякала ся і утїкла вчера, не заперши навіть дверий за собою і покинувши нещастних хорих без каплї води, щоби могли угасити спрагу, цїлком самих, безпомічних, ось вже майже цїлу добу без чужої помочи. Лїкар зайшов до них, очистив горло матери і дав їй пити, але дївчинка майже збожеволїла від того болю і страху, встромила голову під сїнник і не позваляла до себе доторкнутись.

— Не можу-ж я перебувати у хорих цїлими днями! — обернув ся до мене привиклий до таких річий лїкар, з виразом сумної покори в голосї — а отсих так менї жаль! ...Погадаєш, що они цїлу добу не мали одної каплї води в ротї. Вітер заносив дощеві каплї аж до самої постелї. В печи поховали ся кури.

Ми доїхали до загороди. Лїкар привязав коня до засадженої коло дверий яблінки і ми увійшли.

Нас обхопив острий сопух недуги і вогкости, горячки і плїсни пивницї і шпиталю. Було холодно, дуло якимсь болотнистим холодом в тій неопаленій хатинї, понурій і тихій, як смерть. Годинник станув. Дощ лив через комин печи, в котрій поховані кури розгорнали попіл, а з темного кута чути було тяжкий, уриваний віддих. То дихала дївчинка. Мати, котра лежала непорушно на покритім соломою деревлянім куфрі, накрита подертою колдрою і шматами, здавала ся спокійною. Она була обернена головою до нас.

— Чи є де у вас сьвічка? — спитав лїкар.

— В шафі — ледве чутно відповіла хора.

Він запалив сьвічку і повів мене до дитини. Лиця у неї зовсїм запали, очи горіли, волосє було збурене. За кождим віддихом на витягненій і вихудлій шиї творили ся глубокі ями. Лежачи горілиць, она обома руками придержувала покриваючі єї лахи. Коли нас побачила, обернула ся, щоби сховати голову.

Я підніс єї за плечі, а лїкар присилував показати горло і витягнув з него великий кусник білої плївки, котра видала ся менї твердою, як шкіра. Дївчинка зараз зачала віддихати свобідно і проковтнула кілька капель води. Мати, оперта на лікти, дивила ся за нами.

— Конець? — запитала.

— Так, конець.

В голосї єї чути було страх, страх самоти, темряви і смерти, що так близько витала над ними.

— Нї, мої любі, — старав ся я успокоїти єї — я зажду, доки лїкар пришле доглядачку. Пришлїть сюди тїтку Модію — сказав я до лїкаря — я їй заплачу.

— Дуже добре. Я зараз єї пришлю — відповів менї лїкар, стискаючи мене поквапно за руку.

За хвилю я почув глухий гуркіт від'їзджаючого воза і лишив ся сам з обома хорими.

Мій пес простягнув ся коло печи, тим навів мене на гадку, що розкласти огонь не буде безхосенно для всїх нас. Я вийшов по дрова і по солому, а незабаром по тім розгорілий на припічку огонь ясно осьвітив цїлу ха-

шою державною конечностию. — Ческий клюб католицко-народний ухвалив на вчерашній нараді резолюцию, в котрій заявив, що інтерес ческого народа вимагає утвореня спільного клюбу. Переговори над утворенем такого клюбу вже ведуть ся, але поки що стрічають ся з деякими трудностями між ческими аґрарцями а молодочехами.

В угодових справах доносять з Праги, що бар. Бек змагає до того, щоби через ухвалене угоди впровадити працю парляменту на нормальні дороги в кождій области. Між найблизшими правительственними предложенями увійде перед парлямент буджетова провізория на перший півріч 1908 року. — Конференция спільних міністрів в справі спільного буджету на р. 1908 відбуде ся 27. б. м. З долею угоди єсть тісно звязана також справа реконструкциї кабінету, для якої тепер ще нема відповідного ґрунту. Антисемітский пос. др. Ґесман, промовляючи в неділю перед виборцями в Марія-цель, заявив, що християньско-социяльна партия не може увійти в склад кабінету, як довго не залагодить ся справи угоди, бо годить ся, щоби єї боронили в парляменті ті, що єї випрацювали. Нові люди, які не знають ходу нарад, навіть не були би спосібні до сего. Отся заява важна о стільки, що по міністерску теку витягає свою руку з поміж антисемітів найбільше таки пос. Ґесман. Против него має однако нуртувати в антисемітскім таборі сильна струя, на якої чолі стоїть нехто иньший як сам др. Люеґер. Кандидатом єго на міністра має бути долішно-австрийский маршалок краєвий, др. Ебенгох. Міністерска тека була би для др. Ебенгоха заплатою за введенє до антисемітского табору колишної партиї німецко-клерикальної, яка не найшла зреалізованя при виборі президиї посольскої палати.

На інтерпеляцию пос. Мезефіго в справі становища угорского коаліцийного правительства до справи виборчої реформи відповів на засіданю угорского сойму з дня 12. с. м. міністер справ внутрішних ґр. Андраші, безпроволочною заявою іменем цілого правительства. На питанє, чи правительство бажає остаточно сповнити обіцянку в справі виборчої реформи, заявив він, що дивує ся тілько тому питаню, бо він не привик, щоби в єго слова хто-небудь сумнівав ся. Тим більше злишним єсть таке напоминанє в случаю, де розходить ся о обіцянку дану в торжественний спосіб. Посол питав дальше, чи правительство склонює ся до того, щоби успокоїти недовірчиву публичну опінію та дати в сій справі подрібні виясненя. Моєю відповідию на се єсть те, що я до сего нині не склонний. Над тими подробицями не дискутовано ще і в кабінеті. Сподію ся однако, що буду міг вже в найблизшім часі предложити палаті повні законопроєкти в сій справі. Про всякий случай буду уважати своїм обовязком ще й перед тим дати в сій квестиї вичерпуючі поясненя, так, щоби ціла публична опінія могла в свій час заняти відповідне становище до сего предложеня. Дальше вказував бесідник на трудности, які приходить ся поборювати при збираню статистичних дат, потрібних для зладженя проєкту виборчої реформи. Дати ті мусять бути зібрані совістно, бо ходить тут о один з найважнійших законопроєктів, про які дебатовано в тій палаті, від якого залежить будучність Угорщини. Міністер заявив, що в виду сего годі єму брати за зле того, що він як добрий Мадяр хоче реформу приготовити совістно.

Відповідь міністра приняла палата до відомости.

Новинки.

Львів, дня 16-го жовтня 1907.

— **Іменованя.** Президент висшого суду краєвого іменував ревідентами ad personam офіциялів рахункових: Володислава Чежевского і Зиґмунда Дінера, а офіциялом рахунковим ad personam асистента рахункового Володислава Мерту.

— **Вибори до Рад повітових.** Ц. к. Намістництво розписало доповняючі вибори 2 членів Ради повітової в Перемишлянах з ґрупи громад сільских на місце Андрія Балгаровича і о. Александра Танчаковского на день 18 падолиста і вибір 1 члена тоїже Ради з ґрупи більшої посілости на місце бл. п. Зиґмунта Вісьневского на день 19 падолиста с. р.; — вибори доповняючі 1 члена Ради повітової в Калуши з ґрупи громад сільских на місце бл. п. Ярослава Коритовского на день 18 падолиста с. р.

— **Домашні аптики лїкарскі.** Ц. к. Намістництво подає до відомости, що наспіли слїдуючі поданя о позволенє на удержуванє лїкарских аптик домашних: 1) Дра Казимира Саріюша Залевского, лїкаря окружного в Маріямполи, повіта станиславівского; — 2) Дра Едмунда Карабіньского, лїкаря окружного в Черпелици, пов. городеньского; 3) Дра Валерия Цимблера, лїкаря вільно практикуючого в Зассові, пільзненьского повіта. — Ц. к. Намістництво взиває длятого тих властителїв аптик публичних, котрі уважали би ся загрожені в своїй екзистенциї через утворенє згаданих повисше аптик, щоби найдальше до 4 недїль числячи від дня оголошеня сеї оповістки в урядовій ґазеті внесли устно або письменно представленє на руки дотичного Старости. По уплиті того речинця внесені представленя не будуть увзгляднені.

— **Краєві запомоги.** З квоти 2000 К призначеної соймом на запомоги для товариств, що займають ся бідними учениками, кр. Виділ удїлив руским тов-ам: „Шкільним помочам“ у Львові Коломиї, Тернополи і Снятині по 100 К, та Тов-у ім. сьв. Кирила в Перемишли і Тов-у сьв. Николая в Тернополи також по 100 К.

— **Репертоар руского народного театру** у Львові під дирекциєю Пос. Стадника. (В сали „Яд Харузім“ при ул. Бернштайна. Початок о 7 годині вечером). В четвер дня 17 жовтня с. р. „Анонїми“ знаменита штука в 3 діях Давалієра. — В пятницю 18 жовтня с. р. бенефіс ветерана рускої сцени Т. Ґембіцкого „Жидівка вихрестка“ драма в 5 діях Тогобочного.

— **З тов-а „Сільский Господар“** у Львові. На засіданю виділу дня 4 с. м. ухвалено: 1) уладити в місяци грудни 3-дневний економічний курс для сьвящеників і сьвітских господарів, в якім взяло б участь також жіноцтво. Програма курсу: а) економічна орґанізация на Буковині, б) льокальна господарска орґанізацця по селах, в) пашна продукция і годівля худоби, г) молочарство, д) жінка в господарстві, з) годівля дробу 2) В часі курсу, імовірно другого дня, відбудуть ся загальні збори і вибір нового виділу. 3) Принято до відома звіт про господарскі збори в Скваряві, уладжені золочівскою філією. 4) Відмовлено одному студентови рільничої академії у Відни з причини недостачі фондів. 5) Рішено вислати делеґата на загальні збори косівскої Філії в Кобаках, а евентуально в Кутах 6) Рішено розділити даром членам (платячим вкладки 2 К) книжку „Взірцевий рільник“. — Найблизше засіданє відбуде ся дня 23 с. м.

— **Дрібні вісти.** Нові читальні „Просьвіти“ основано в Угринові, Мозолівці і на Голендрах коло Підгаєць. — Загальні збори тов. „Бурса під покровом сьв. Івана Хрестителя“ в Дрогобичи відбудуть ся дня 1 падолиста о год. 3 по полудни в школї оо. Василиян. — З Бродів втїк до Америки тамошний пекар Ґорчаковский наробивши довгів. — Нині наспіла до Львова телеґрафічна вість, що Медика горять. — В Дрогобичи застрілив в неділю по полудни робітник тартаку Марцінек міского псярника Микулишина. — Межи стациями Жовква а Кулаків Мервиця при поїзді зелїзничім, який о 9 год. 55 м. рано вийшов в понеділок з Рави рускої до Львова, вискочив тендер і віз службовий із шин, але більшого нещастя не було і нїхто з людий ані не згинув ані не був покалїчений; лиш подорожні, що їхали до Львова і до Рави, мусїли пересїдати ся. — В наслїдок нападу на поїзд в Росиї, що їхав до Підволочиск — о чім ми свого часу доносили — потерпіла управа росийских зелїзниць слїдуючі страти: В касї згоріло 8194 рублів 40 копійок, з того банкнотами 8067 рублїв. Баґажу згоріло 42 пудів (пуд = 40 фунтів) на суму 4000 рублїв. Дальше згоріла звичайна і рекомандована кореспонденция, за котру зелїзниця мусить заплатити. Загальні страти виносять звиш 12.000 рублїв, а вартість спалених ваґонів около 40.000 рублїв.

— **Орґанїзация рускої церкви в Америці.** Преосьв. еп. Сотер Ортиньский постановив — як доносить американьска „Свобода“ — з'орґанізувати руску церков в Америці і в тій цїли скликав все американьске руско-католицке духовеньство на дні 15 і 16 с. м. до Ню Йорку на конференцию. Предметом наради є отсї справи: 1. Усталенє границь істнуючих парохій. 2. Орґанізация нових парохій. 3. Забезпеченє сьвящеників на старість або на випадок слабости. 4. Поділ всіх церквей на деканати. 5. Поділ парохій на кляси. 6. Місийні сьвященики і місийні каплиці. 7. Парохіяльні школи, учебники руско-американьскі і руско-американьскі катехизми. 8. Школи для дяків. 9. Унормованє пенсий і треб в цїлих Сполучених Д-ржавах. 10. Дім сиротиньский і убогих. 11. Монахині і захоронки для дітий. 12. Резиденция, катедра, американьский руско-духовний семинар. 13. Вибір комітету для уложеня а) історії рускої церкви в Америці, б) шематизму на рік 1909 (спис церквей, душ гр.-кат.

ту, вникаючи навіть в темний кут, да лежала дівчинка, котра зачинала знов тяжко віддихати.

Я сів перед печию і витягнув ноги до огню. По вікнах видзвонював дощ, довкола дому завивав вітер, а в середині хати хрипіли обі недужі і чути було рівномірний віддих спячого пса, що витягнув ся коло горячої печи.

Житє? Що то таке — житє? Ось одно при другім два нещастні єства, що спали тілько на одній соломі, їли лиш чорний хліб, працювали як воли, зазнали всїх недогід земного житя, засуджені на смерть. Що они зробили? Отець умер, умер і син! А в околици та родина мала поважанє; то були прості, честні люди.

Я поглянув на себе, на пса сплячого при моїх ногах і мене обгорнуло чувство житєвої, нечистої утїхи, коли порівнав свою долю з долею тих бідолах.

Дївчинка застогнала, а той острий стогін видав ся нагле менї нестерпимим; він, немов острий ніж, вбивав ся чим раз глубше менї в серце.

— Хочеш жити? — спитав я єї.

Она кивнула головою. Я влив їй до уст кілька капель води, але она не могла їх проковтнути.

Спокійнїйша вже мати обернула ся, щоби глянути на доньку, а мене на єї вид обгорнув на ново страх, я виразно почув на цїлім тїлі дотик якогось зимного страховища. Я не мав сили зрозуміти, де я? Чи сон то був, мара? Хибаж бувають такі случаї та й чи можна так умерти? Я встромляв зір у всї кути хатини, немов справдї надіяв ся побачити причаєний деинебудь страшний образ, що стеріг житя людий, убиваючи їх, загризаючи, або задушуючи — побачити любителя крови, запалених очий, морщин і ран...

Я докинув дров в погасаючу печ. Надіяв ся умерти в вигідній комнаті, окружений лїкарями, обставлений лїками. А ті женщини зіставали цілу добу на незастеленій соломі, без догляду, без огню!...

З надвору долетів кіньский тупіт і глухий гуркіт колїс, а до хати увійшла доглядачка, спокійна, вдоволена, що найшла роботу і зовсім не зачудувала ся на вид такої нужди.

Я дав їй гроший, а сам стрімголов вибіг з хати і немов злодій, бігцем кинув ся до свого дому, де ждав на мене слуга з сухим одїнем і горячим обідом.

Але я нїколи не забуду того образу, як і богато иньших, котрі зробили зі мною те, що не люблю землї.

фамілий: самотних хлопців, дівчат, дітий, соломяних вдівців, шкіл, церковних маєтків, дяко-учителів, організацій народних, брацтв, товариств і других культурних інституций — рівнож спосіб заробковапя). 14. Материяльне забезпеченє руского епископа. Крім того відбудуть ся ще в днях 17 і 18 с. м. наради делеґатів з усіх парохий над спраавми більше церковного характеру.

— **Огні.** В Цеперові, львівского повіта, погоріло дня 10 с. м., 48 господарских загород. Огонь гасило 5 сикавок з сусідних сіл і лише їм завдячити треба, що пожежа не розширила ся на ціле село. Положенє селян страшне; всі остались без кусника хліба та одіжи. Вигоріла більша частина села, отже погорільці не мають де навіть примістити ся і богато з них сидить буквально під отвертим небом. З дня на день грозить їм голодова смерть. В тім страшнім нещастю може помочи бідакам лише наш жертволюбивий загал і хто хоче отерти слезу не одній нещасній матери, не одній голодній дитині, зволить післати ласкаву жертву під адресою голови ратункового комітету, п. Івана Паславского, учителя в Цеперові, п. Яричів новий.

— **Хитрий мантій.** Перед судом присяжних у Львові ставав в суботу Стефан Хомич, селянин з Підлісок малих, обжалований о хитре обманьство. В лютім сего року зайшов був Хомич до бюра „Towarzystw-a zaliczkow-ого" у Львові і представив ся там яко Гринько Головач, властитель 25-морґового ґрунту в Підлісках великих та зажадав позички 1400 корон. На жаданє директора сеї інституциї доставив Хомич аркуш ґрунтових посілостий Гринка Головача, який справді мешкав в Підлісках великих, і дня 6 марта видано вкінци промесу на позичку в квоті 1400 корон та поручено єму удати ся до нотаря Онишкевича в цїли списаня довжного скрипту. По дорозї Хомич постарав ся о сьвідків, котрі мали потвердити ідентичність єго особи. Стрінув іменно господарів з сусїдного села, Тому Бернацкого і Петра Мазуркевича, котрих знав, але котрі не знали властиво, як Хомич зове ся. Всеж таки на єго просьбу згодились бути для него сьвідками і не знаючи, як він зове ся, потвердили у нотаря, що се Гринько Головач. Того самого дня Хомичеви виплатили в банку гроші. Вернувши до дому, Хомич оголив собі заріст та остриг волосе, щоб не можна було єго вислідити. Але не довго тїшив ся своєю штукою, бо в цьвітни с. р. доручено Гринькови Головачеви табулярну ухвалу і ціле обманьство вийшло на яву а Хомича арештовано. В слїдстві виперся вини, відтак признав ся, але щоби зменшити свою вину, подав, що до того намовив єго Тома Бернацкий, хоч се, як показало ся, було неправда. При розправі знова випер ся вини, хоч урядники банку ствердили тотожність єго особи. По переведеню розправи трибунал засудив Хомича на два роки вязниці.

— **Про зьвірске убийство**, якого допустив ся Ілько Базюк (чи Пазюк — як подають деякі ґазети) на родині о. Кьсонжика з Кокошинець, доносять тепер з Тернополя, що убийник знаходить ся вже в тамошній вязниці. Єсть то 24-лїтний паробок з ненормальним виразом лиця. Він зранив ся в ногу і куля застрягла єму в колїні. Одна жертва єго, 6-літна донечка о. Кьсонжика, Манюся, вже померла. Секция тіла виказала, що нещаслива дитина своїм житем уратувала житє матери. В головці її знайдено револьверову кулю. Дитина підчас страшної події спала у матери на колїнах а головка її була оперта на лївій стороні її груди; куля вимірена в серце пані Кьсонжиковоі поцілила дитину в головку. Похорон нещасливої жертви відбув ся в четвер при участи многих сьвящеників, сусідів і великого здвигу народа. Над могилою бідної дитини виголосив о. крил. Ганкевич з Красного так трогаючу бесїду, що всї присутні розплакали ся. Бесїдник згадав, як перед шести роками в так само красний і погідний день, Митрополит, що тоді був на візитациї в Кокошинцях, охрестив ту саму Марійку, котра тепер через лютого убийника лягла в могилу.

Кажуть, що убийник Базюк по доконанім злочині крутив ся коло приходства в Кокошинцях і мабуть хотїв допустити ся ще убийства й на о. Кьсонжику, але коли то єму не удало ся, пішов в поле і пострілив ся сам в ногу, щоби відтак міг оповідати, що то напали на них якісь розбишаки та стріляли до них і навіть єго пострілили — був очевидно переконаний о тім, що убив усїх. Коли однак довідав ся, що дві єго жертви жиють, почав инакше крутити і казав, що револьвер вистрілив єму случайно в кишени а він тоді стріляв дальше, не знаючи, що робить. П-нї Кьсонжикова і її старша донька по доконаній операциї мають ся лїпше.

— **Гарний посол.** До пруского сойму відбули ся недавно доповняючі вибори з округа Мінден і мандат здобув лїберальний націонал Гайне. Виголосив він в тім окрузї довшу кандидатску промову, котру подав відтак докладно місцевий „Tagblatt". Тимчасом єго противники з офіцияльно-аґрарного сторонництва викрили, що кандидат виголосив цїлї уступи, які навчив ся на память з книжочки „Kleines Wahl-A-B-C-Buch des Bandes der Landwirte". Коли національно-лїберальна „Göttinger Ztg." назвала той заміт виссаним з пальця, члени союза рільників видали порівнанє з бесїди Гайного і дословно „позичених" ним уступів. Очевидно, що такого інтелїґентного посла можна би вигідно заступити фоноґрафом.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 15 жовтня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11·60 до 11·80; жито 10·60 до 10·80; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; бобик 6·— до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка —·— до —·—.

Телеґрами.

Відень 16 жовтня. Президент палати послів Вайскірхнер повитавши послів і сконстатувавши комплет, відчитав слїдуюче письмо директора кабінетної канцеляриї: „Високоповажаний Пане Президенте! Позваляю собі подати до відомости, що стан здоровля Монарха, котрий нездужає внаслїдок катару викликаного інфлюенцою єсть, Богу дякувати, відповідно до обставин о стілько вповнї вдоволяючий, що Монарх, мимо лежачих в природї недуги проявів горячкових може задержати звичайний спосіб житя з тим одиноким обмеженєм, що мусить уникати напруженого говореня, щоби не побільшати подразненя кашлю. Впрочім прояви горячкові суть вже низші і не тревають так довго як з початку. Катаральні прояви суть менші, апетит і сили лїпші. Треба буде однак ще якогось часу, заким прояви хороби уступлять. Лїкарі ствердили вчера вечером, що вчера через цїлий день не було ніякої горячки; катаральні прояви позістали більше менше на рівнї; живчик сильний. Також нинї рано одержую вість, що Монарх перебув ніч добре, хоч кашель переривав сон. Загальний стан здоровля поправив ся. Брак горячки, Богу дякувати, треває доси, Цїсар чує ся сильнїйшим".

Думаю — говорив відтак президент — що промавляю іменем всїх панів, коли дам вираз найгорячійшому сочувству і вискажу бажанє, щоби Всевишний небавком дозволив нашому улюбленому Цїсареви зовсім поздоровіти. (Грімкі оплески.) — По промові президента і відчитаню впливів президент міністрів бар Бек внїс предложенє угодове і виголосив в тій справі експозе.

Відень 16 жовтня. О станї здоровля Монарха довідує ся Бюро кореспонденцийне, що катар позістав в однаковій мірі; ніч минула без горячки, сильний кашель переривав сон. Також рано не було горячки. Стан сил єсть лїпший як був вчера.

Петербург 16 жовтня. В київскій ґубернії, як доносять часописи, стверджено 60 нових случаїв холери.

Петербург 16 жовтня. В ювілєрскім складї при ул. Садовій доконано крадежі на 40.000 рублів. Злочинцї добули ся до склепу із сусїдного льокалю, зробивши діру в мурі.

Липск 16 жовтня. Трибунал державний відкинув вчера відклик Гава від вироку. (Суд в Мангаймі засудив був Гава, професора унїверситету з Америки, по вельми сензацийнім процесї за убитє тещі, панї Молїтор, на кару смерти).

Ню-Йорк 16 жовтня. У фабрицї пороху в Фонтанет, в державі Індияна, настав вибух пороху так сильний, що єго було чути на 87 миль (анґлїйских). На 35 миль довкола доми і проводи телеґрафічні знищені.

Манїля 16 жовтня. Приїхав тут секретар державний Тафт.

Ню Йорк 16 жовтня. Після послїдних вістий число осіб убитих в наслїдок вибуху у фабрицї пороху в Фонтанет, або таких, котрі вже конають, виносить 25—40. Зранених єсть 600 осіб, а 1200 позістало без стріхи. Школа, котра стояла о пів милї від фабрики завалила ся; 50 дїтий було зранених, а з тих кількоро тяжко. З фабричної служби згинуло кілька осіб в полуміни.

НАДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернївцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телєфона ч. 527).